

Częstochowa, dn. 30 sierpnia 2016 r.

POSTANOWIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie w składzie:

Przewodniczący	-	Wojciech Gapiński (spr.)
Członkowie:	-	Ewa Borysewicz
	-	Jacek Puszek

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 sierpnia 2016 r. zażalenia Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, reprezentowanego przez Panią Agnieszkę Lechowicz Prezesa Stowarzyszenia, na postanowienie Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Miejskiego w Zawierciu, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Zawiercie, z dnia 19 maja 2016 r. nr WOS.6140.2.1.2016 odmawiające wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia uzyskanego decyzją Prezydenta Miasta Zawiercie z dnia 08 stycznia 2015 r. znak ROS.6140.2.1.3.2014.ADT zezwalającą na prowadzenie działalności Panu Rafałowi Żmudzie, działającemu pod firmą Rafał Żmuda Zakład Ogólnobudowlano-Uslugowy z siedzibą w Zawierciu przy ul. Piłsudskiego 115 lok. 42, w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt,

działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 31 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego orzeka:

- u t r z y m a ć -

zaskarżone postanowienie w mocy.

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Zawiercie decyzją z dnia 08 stycznia 2015 r. nr ROS.6140.2.1.3.2014.ADT udzielił Panu Rafałowi Żmudzie, działającemu pod firmą Rafał Żmuda Zakład Ogólnobudowlano-Uslugowy z siedzibą w Zawierciu przy ul. Piłsudskiego 115 lok. 42, zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

W dniu 23 marca 2016 r. do Urzędu Miejskiego w Zawierciu wpłynął wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, reprezentowanego przez Panią Agnieszkę Lechowicz Prezesa Stowarzyszenia, o wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt udzielonego Panu Rafałowi Żmudzie, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Żmuda Zakład Ogólnobudowlano-Uslugowy z siedzibą w Zawierciu, udzielonego decyzją Prezydent Miasta Zawiercie z dnia 08 stycznia 2015 r. nr ROS.6140.2.1.3.2014.ADT. Wniosek umotywowano tym, że zostały naruszone warunki zezwolenia, gdyż przedsiębiorca prowadzi działalność poza obszarem

wynikającym z zezwolenia. Następnie wyjaśniono podstawy żądania wynikające ze statutu Stowarzyszenia. Otóż celami tej organizacji społecznej są działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania i zapewnienia im opieki oraz kształtowanie wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt. Cele te Stowarzyszenie realizuje poprzez zwalczanie przejawów znęcania się nad zwierzętami, działania w ich obronie i niesienie im pomocy oraz sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska. Naruszenie warunków zezwolenia w przedmiocie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt skutkuje łamaniem praw zwierząt, a materia ta jest związana z działalnością statutową Stowarzyszenia. W dalszej kolejności wyjaśniono, że za wszczęciem postępowania przemawia również interes społeczny. Wywód w tej materii rozpoczęto od przytoczenia art. 75 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w którym wyrażone jest prawo prowadzenia działalności regulowanej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony. Przepis ust. 2 art. 75 w/w ustawy dopuszcza wyjątki od wskazanej reguły, które określane są w ustawach odrębnych ze względu na nadrzędny interes społeczny. Zdaniem Stowarzyszenia, taki wyjątek wprowadza art. 7 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w odniesieniu m.in. do prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt. Naruszenie więc przez przedsiębiorcę zezwolenia skutkuje omijaniem celu, w jakim działalność ta została poddana regulacji, tj. ochrony nadrzędnego interesu publicznego. Definicja tego interesu zawarta jest w art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 04 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdzie wyjaśnia się, że wartością podlegającą ochronie jest m.in. uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, zdrowie zwierząt. Z kolei nadrzędny interes publiczny ma większą wagę niż trwałość ostatecznej decyzji administracyjnej. Prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt jest działalnością regulowaną właśnie po to aby zapewnić i nadzorować właściwe wykonywanie zadań publicznych, a ograniczenia w przyjmowaniu zwierząt i zapewnienie odpowiedzialności nadzorczej organu wydającego zezwolenie są tu na pierwszym planie i służą dobru zwierząt, misji schronisk, a przez to interesowi społecznemu. Podsumowując, powołując się na wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego (z dnia 12 czerwca 2007 r. sygn. akt II OSK 339/07 oraz z dnia 17 marca 2015 r. sygn. akt II OSK 2136/13) oraz akty administracyjne Samorządowych Kolegiów Odwoławczych w Krakowie i Sieradzu, wywieziono, że organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, posiadają interes prawny oraz interes społeczny w postępowaniu dotyczącym unieważnienia lub cofnięcia zezwoleń na prowadzenie schronisk dla zwierząt. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjmuje się, że obszar działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie schroniska dla zwierząt zamyka się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane. Takie stanowisko zajęło również tut. Kolegium w decyzji z dnia 09 lutego 2016 r. o nr SKO.4117.95.2015. Tymczasem Pan Żmuda od momentu podjęcia działalności współpracuje z kilkoma jednostkami samorządu terytorialnego, przyjmując zwierzęta spoza gminy Zawiercie. Świadczą o tym umowy zawarte przez Pana Żmudę z innymi jednostkami samorządu terytorialnego.

Następnie Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Miejskiego w Zawierciu, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Zawiercie, postanowieniem z dnia 19 maja 2016 r. nr WOS.6140.2.1.2016 odmówił wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia uzyskanego decyzją Prezydenta Miasta Zawiercie z dnia 08 stycznia 2015 r. znak ROS.6140.2.1.3.2014.ADT zezwalającą na prowadzenie działalności Panu Rafałowi Żmudzie, działającemu pod firmą Rafał Żmuda Zakład Ogólnobudowlano-Usługowy z siedzibą w Zawierciu przy ul. Piłsudskiego 115 lok. 42, w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt.

W zażaleniu Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, reprezentowane przez Panią Agnieszkę Lechowicz Prezesa Stowarzyszenia, zakwestionowało rozstrzygnięcie zawarte w postanowieniu z dnia 19 maja 2016 r. nr WOS.6140.2.1.2016. W pierwszej kolejności

zwrócono uwagę, że organ I instancji odmawiając wszczęcia postępowania przedwcześnie wdał się w rozważania merytoryczne co do tego, czy przedsiębiorca prowadzi działalność w zgodzie z posiadanym zezwoleniem. Tymczasem stosownie do art. 31 § 1 k.p.a. organ I instancji winien zbadać przesłanki, które warunkują wszczęcie postępowania na wniosek organizacji społecznej. Jednak organ administracji nie wypowiedział się w temacie celów statutowych organizacji społecznej i ich zgodności z przedmiotem postępowania. Natomiast brak interesu społecznego uzasadnił rozważaniami odnoszącymi się do „obszaru działalności”, co jest błędne. Ponadto, zdaniem Stowarzyszenia, odmawiając wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie, organ I instancji dał wyraz swej nieznamości orzecznictwa sądów administracyjnych, które przyznaje Stowarzyszeniu prawo do występowania z żądaniem wszczęcia postępowań dotyczących zarówno unieważnienia, jak i cofnięcia decyzji zezwalającej na prowadzenie schroniska dla zwierząt.

Skład orzekający Samorządowego Kolegium Odwoławczego podejmując niniejsze rozstrzygnięcie zważył, co następuje.

W myśl art. 31 § 1 k.p.a. organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem: 1) wszczęcia postępowania, 2) dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu; jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny.

Wywieść stąd należy, że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego przewidują cztery postacie inicjatywy procesowej organizacji społecznej w ogólnym postępowaniu administracyjnym, w sprawie dotyczącej innej osoby: 1) żądanie tylko wszczęcia postępowania; 2) żądanie wszczęcia postępowania oraz dopuszczenia do udziału w nim; 3) żądanie dopuszczenia do udziału w toczącym się już postępowaniu; 4) przedstawienie organowi administracyjnemu za jego zgodą swojego poglądu w sprawie, wyrażonego w uchwale lub oświadczeniu jej organu statutowego (zob. G. Łaszczyca, Cz. Martysz, A. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. LEX 2010. Komentarz do art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego).

Organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia: 1) tylko o wszczęciu postępowania z urzędu; 2) o wszczęciu postępowania i dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu; 3) tylko o dopuszczeniu do udziału w już toczącym się postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie (art. 31 § 2 k.p.a.). Natomiast organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony (art. 31 § 3 k.p.a.).

Treść art. 31 § 1 k.p.a. uzależnia możliwość dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu na prawach strony od spełnienia kumulatywnie dwóch przesłanek: musi to być uzasadnione celami statutowymi tej organizacji oraz przemawia za tym interes społeczny. Nie spełnienie chociażby jednego z nich powoduje, że organ administracji winien odmówić organizacji udziału w postępowaniu (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 listopada 2011 r. sygn. akt II OSK 1786/10. Lex nr 1152044). W niniejszym przypadku organ I instancji zajął się rozważaniami merytorycznymi co do zasadności żądania cofnięcia zezwolenia, pomijając całkowicie badanie przesłanek warunkujących wszczęcie postępowania na wniosek organizacji społecznej. Dlatego też koniecznym jest ustalenie, czy żądanie Stowarzyszenia Ochrona Zwierząt jest uzasadnione jego celami statutowymi oraz czy przemawia za tym interes społeczny.

Zajmując się pierwszą przesłanką stwierdzić należy, iż: „Ustalenie, czy zakres działalności statutowej danej organizacji uzasadnia jej udział w postępowaniu, powinno sprowadzać się do porównania zakresu tej działalności z przedmiotem danej sprawy. Każdy cel działania określony w statucie nadanym, czy przyjętym zgodnie z obowiązującym prawem może uzasadniać wystąpienie z żądaniem dopuszczenia do postępowania sądowego, jeżeli

przedmiot postępowania wkracza w zakres działań organizacji społecznej, czy to ze względu na czynności postępowania, czy też ze względu na jego wynik. art. 31 § 1 pkt 2 k.p.a.” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 grudnia 2010 r. sygn. akt II OSK 1965/09. Lex nr 746857). Zgodnie ze statutem Stowarzyszenia jego celami są: 1) działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnianie im opieki; 2) kształtowanie wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt; 3) działania w zakresie ekologii, ochrony zwierząt, oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego (§ 1 statutu). W ocenie Kolegium, w niniejszej sprawie brak jest bezpośredniego związku pomiędzy wspomnianymi celami statutowymi, a treścią żądania. Otóż przypomnieć należy, że przedmiotem wniosku Stowarzyszenia jest wszczęcie postępowania o cofnięcie zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt ze względu na prowadzenie owej działalności na obszarze szerszym niż przewiduje to w/w zezwolenie. Wracając do meritum, analiza celów statutowych prowadzi do wniosku, że działalność Stowarzyszenia polegać ma na zapewnieniu właściwej opieki zwierzętom, w tym bezdomnym, oraz walkę z wszelkimi przejawami niehumanitarnego traktowania zwierząt. W § 2 statutu, który określa w jaki sposób są realizowane cele Stowarzyszenia znajduje się punkt, który może być odczytywany przez Stowarzyszenie jako uprawnienie do inicjowania postępowań takich jak we wniosku z dnia 21 marca 2016 r. Uwag ta dotyczy pkt 3 wspomnianego § 2 statutu, który brzmi: sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska, w tym współdziałanie z władzami państwowymi i organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zwierząt. Kluczowym dla wykazania niezgodności żądania z celami statutowymi jest wyjaśnienie znaczenia pojęcia ochrony zwierząt. Zdaniem Kolegium, nie można mu nadawać znaczenia, które odbiegałoby od założeń realizowanych przez ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tekst jedn. z 2013 r. poz. 856 z późn. zm.). Przywołany akt administracyjny reguluje zagadnienia związane z warunkami bytowania zwierząt, handlu zwierzętami, a także penalizuje określone zachowania wobec zwierząt. Z tego też względu owe współdziałanie z organizacjami państwowymi i samorządowymi sprowadza się do zagadnień związanych wyłącznie z właściwym bytowaniem i traktowaniem zwierząt. Tymczasem Stowarzyszenie nie podniosło we wniosku, aby zwierzęta w prowadzonym przez Pana Rafała Żmudę schronisku przebywały w niewłaściwych warunkach lub były traktowane w sposób okrutny. Również pkt 4 § 2 statutu nie uprawnia do żądania wszczęcia w/w postępowania. Mianowicie zgodnie z tym punktem Stowarzyszenie realizuje swoje cele poprzez tworzenie schronisk dla zwierząt i prowadzenie ich we własnym zakresie w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego oraz działania na rzecz tworzenia schronisk dla zwierząt i prowadzenie ich w formie zleconej. Otóż owa forma realizacji celów określonych w § 1 statutu odnosi się do samego Stowarzyszenia, które przewiduje prowadzenie schronisk dla zwierząt. Podsumowując, zdaniem Kolegium, cele statutowe nie korelują z przedmiotem postępowania.

Druga z przesłanek określonych w art. 31 § 1 k.p.a. wymaga, aby za pozytywnym rozpatrzeniem wniosku organizacji społecznej przemawiał interes społeczny. Czy zatem jest interes społeczny. Nie ma jednej trwałej definicji tego pojęcia. Przyjmuje się, że interes społeczny jest ciągle zmieniającą się kompozycją i balansem różnorodnych wartości określonego społeczeństwa w określonym czasie (zob. M. Wyrzykowski, Pojęcie interesu społecznego w prawie administracyjnym, Warszawa 1986, s. 209). Oznacza to, że jest to pojęcie niedookreślone. Sam interes społeczny nie jest czymś stałym, lecz ewoluującym w czasie. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że: „Pojęcie interesu społecznego we wszczęciu postępowania administracyjnego nie powinno być ograniczane tylko do interesu samej organizacji społecznej, lecz powinno służyć ochronie wartości wspólnych dla większej liczby podmiotów. Wartościami tymi mogą być przykładowo ochrona życia i zdrowia mieszkańców, poprawa warunków bezpieczeństwa na danym terenie” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 23 października 2013 r.

sygn. akt IV SA/Po 469/13, Lex nr 1391051). Brak jednego właściwego rozumienia pojęcia interesu społecznego wymaga indywidualnej oceny w każdej sprawie. Jednak za słuszne należy przyjąć założenie, że samo odwoływanie się do celów statutowych organizacji, nie jest wystarczające do przyjęcia, że interes społeczny w danej sprawie przemawia za podjęciem przez organ działań żądanych przez organizację społeczną (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 maja 2014 r. sygn. akt II GSK 501/13, Lex nr 1481814). Nie może również stanowić wyjaśnienia istnienia interesu społecznego powoływanie się na znaczenie społeczne sprawy, która ma dotyczyć szerokiego kręgu (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2014 r. sygn. akt IOSK 1061/13, Lex nr 1647902).

Ponadto: „Aby organizacja społeczna została dopuszczona do udziału w danym postępowaniu na prawach strony winna podać takie okoliczności, które będą świadczyły o tym, że jej udział w tym postępowaniu jest zasadny, bo zachodzą wątpliwości co do pewnego rodzaju okoliczności i jej udział może dodatkowo zagwarantować, że te okoliczności zostaną prawidłowo wyjaśnione” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 05 listopada 2014 r. sygn. akt II OSK 985/13, Lex nr 1657872). Tym samym organizacja społeczna winna wykazać, że dysponuje wiedzą merytoryczną w kwestiach objętych swoimi celami statutowymi, ale i rozeznaniem w sprawie, w której ma zamiar uczestniczyć (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 listopada 2010 r. sygn. akt IV SA/Wa 1925/10, Lex nr 758916). Zwrócić należy uwagę, że to na organizacji społecznej spoczywa powinność wykazania występowania interesu społecznego (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 stycznia 2015 r. sygn. akt II GSK 2041/13, Lex nr 1634780). Przy czym: „Nie wystarczy ogólnikowe sformułowanie przez organizację społeczną, że działa w interesie społecznym, powoływanie się na ochronę środowiska, ochronę zdrowia czy życia ludzi, bo są to cele wskazane bardzo ogólnie i na tej zasadzie każda organizacja musiałaby być dopuszczona do udziału w każdym postępowaniu. Chodzi o to, aby powołując się na interes społeczny, który jest interesem ogólnym, organizacja nie używała ogólnikowych stwierdzeń, lecz wskazywała konkretne okoliczności faktyczne, prawne, które mogą świadczyć o tym, że powinna w tym postępowaniu uczestniczyć. Jednak nie muszą to być takie okoliczności, które już rzeczywiście wystąpiły, ale okoliczności, które mogą zaistnieć” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 05 listopada 2014 r. sygn. akt II OSK 985/13, Lex nr 1657872).

Stowarzyszenie uzasadniając wystąpienie interesu społecznego wskazało, że art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. z 2016 r. Dz.U. poz. 250) jest wyjątkiem od zasady określonej w art. 75a ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. z 2015 r. Dz.U. poz. 584 z późn. zm.), która dopuszcza prowadzenie działalności gospodarczej na terenie całego kraju. Zdaniem Stowarzyszenia, ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dopuszcza prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt dla realizacji zadania publicznego gminy, która wydała ku temu zezwolenie, a więc mogą w nim być przetrzymywane wyłącznie zwierzęta pochodzące z terenu administracyjnego tej jednostki samorządu terytorialnego. Przestrzeganie prawa jest wartością nadrzędną wobec zasady trwałości decyzji administracyjnej. Dlatego też w interesie społecznym leży wyeliminowanie w obrocie prawnego wadliwego zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Dokonując oceny interesu społecznego należy stwierdzić, że istotnie nie można odmówić zasadności twierdzeniu Stowarzyszenia, że winno się cofnąć zezwolenia przedsiębiorcom, którzy prowadzą je w sprzeczności z prawem. Jednak należy zwrócić uwagę, że pojęcie „obszaru działalności”, którym posługuje się ustawodawca w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zostało zdefiniowane w powołanym akcie prawnym, przez co rodzi problemy interpretacyjne. Na marginesie należy podnieść, że wbrew twierdzeniu Stowarzyszenia, w orzecznictwie sądów administracyjnych brak jest jednolitości co do tego,

że obszar ten to po prostu obszar danej gminy, jak wywodzi się w przywołanym przez Stowarzyszenie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 marca 2015 r, o sygn. akt II OSK 2136/13. Otóż można również odnaleźć stanowisko przeciwne, gdzie „obszar działalności objętej zezwoleniem” utożsamia się z miejscem prowadzenia działalności tj. z konkretną nieruchomością, na której będzie prowadzona działalność gospodarcza w postaci schroniska dla zwierząt (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 października 2015 r. sygn. akt II OSK 390/14. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Wracając do meritum problemu, zdaniem Kolegium, w interesie społecznym jest realizacja zadania polegającego na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt, niż cofanie przedsiębiorcy zezwolenia na prowadzenie takiej działalności, w oparciu o przepis, który rodzi wspomniane wątpliwości interpretacyjne. Ponadto zwrócić należy uwagę, że statut w § 3 pkt 1 przewiduje prowadzenie przez Stowarzyszenie odpłatnej działalności polegającej na prowadzeniu schronisk dla zwierząt, co może rodzić wątpliwości co do tego, czy działa ono w interesie społecznym. Faktu tego nie zmienia złożone pisemne zapewnienie Stowarzyszenia, iż nie prowadziło i nie prowadzi ono takiego schroniska. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż na stronie internetowej (www.obrona-zwierzat.pl) zawarta jest informacja, że Stowarzyszenie buduje takie schronisko. Mając na uwadze powyższe żądanie cofnięcia zezwolenia Panu Rafałowi Żmudzie nie jest uzasadnione również interesem społecznym.

W tym stanie rzeczy Kolegium postanowiło orzec jak w sentencji.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

Na postanowienie to przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, 44-101 Gliwice. Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem rutejszego organu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: wskazanie zaskarżonego postanowienia; oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy; określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

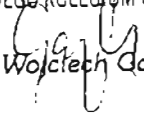

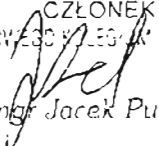
CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Ewa Borysewicz

Skład orzekający:

Przewodniczący Składu Orzekającego

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Wojciech Gapiński

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Jacek Puszek

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11-go Listopada 29, 28-300 Jędrzejów,
2. Pan Rafał Żmuda
Zakład Ogólnobudowlano-Uslugowy, ul. Piłsudskiego 115 lok. 42, 42-400 Zawiercie,
3. Wydział Ochrony Środowiska Urzędu Miejskiego w Zawierciu
ul. Leśna 2, 42-400 Zawiercie,
4. a/a.